

אברהם תפ"ד

בנין לקראת אברהם תפ"ד

(א) ע"ז א"ה ס' תר"ב ס' א"ה ו"ה (ק"א)

(ב) ע"ז א"ה ס' תר"ב ס' א"ה י"ה

(ג) מנה בורה ע"ז

(ד) ע"ז א"ה ס' תר"ב ס' א"ה ו"ה (ק"א)

(ה) חזן יאיר (מקור חיים - ע"ז א"ה ס' ת"ג)

(ו) חזן א"ה ס' ת"ה

נ"ז (ק"א)

ב (ו) מבטלים ת"ת וכו'. ר"ג סף
דח"ת שקול כנגד כל המנוח ואפילו הימה ח"ת (ח) של מצבה גדולה
(ט) של ק' אנשים שנזמדים נאמה צ"ח אפ"ה צריך לנטל ולינך
לקרומה נצטר משום ברוב עם הדרת מלך.

(א) ע"ז א"ה ס' תר"ב

תרפז חיוב קריאת המגילה. וכו' ב' סעיפים:

א [נא] "חייב אדם (א) לקרות המגילה בלילה (ב) ולחזור ולשנותה ביום יושל לילה זמנה (ג) כל הלילה ושל יום זמנה כל היום (ד) מהנץ החמה (ה) עד סוף היום ואם קראה משעלה עמוד השחר (ו) יצא: ב (ו) מבטלים תלמוד (ז) תורה לשמוע מקרא (ג) מגילה קל וחומר לשאר מצות של תורה שכולם נדחים מפני מקרא מגילה

(ג) ע"ז א"ה ס' תר"ב

יח "מגילה (סא) ב"ד ובט"ו * צריך (סב) לחזור אחר (טו) עשרה ואם אי אפשר בעשרה קורים אותה ביחיד: הגה יש להסמפק (סג) אם נשים מנטרפות לעשרה: (הגהות אשירי פ"ק

עור סי' תקפ"ד"ו) ואם קראו אותה נצטר וא"ה יחד לא שמעה יוכל לקרות אפילו (סד) לכתחלה ביחיד הו"ל וקורין אותה נאמה העיר נעשרה (כ"י בשם א"ס) (סה) וכשהיחיד קורא אותה (סו) בזמנה צריך לנך עליה. (כ"י):

נ"ז (ק"א)

(סב) לחזור אחר עשרה. ואם נעת ההוא קורין אותה

נצטר נבא"י (סג) או אפילו יש לו ק' אנשים צביתו מנוה לינך לשם משום ברוב עם הדרת מלך וכן מי שהיה צ"ח סמוך לביהכ"ו וחלונותיו פתוחות לביהכ"ו אפ"ה צריך לינך לנצטר לכו"ע משום

ברוב עם ועיין נבא"י: (סג) אם נשים וכו'. דאפשר דכיון דהוא רק משום פרסומי ניסא כגי אף נגשים ועיין נבא"י דמדלל הזכיר

הרב קטנים משמע דק"ל דקטנים נדל"אין מנטרפיין לעשרה דלאו בני חיובא נינהו ומיוזן הוא רק מטעם חינוך: (סד) לכתחלה ביחיד.

דהאם כבר נתפרסם וליכא רק משום ברוב עם (סד) לא מנטרפיין ליה למנכף עשרה והא דק"ל דאף אם יש לו מנין צביתו אפ"ה מנעלין ח"ת ועבודה לינך ולקרות נצטר משום ברוב עם החס הלא הצטר מוזמן לפניו משא"כ הכא לעשות נצטר אינו מחוייב ועיין בד אפרים שכח דדין זה שהביא הרמ"א בשם א"י אינו מוסכם לשאר פוסקים ולכן אף נבא"י יהדר אחר עשרה אנשים: (סה) וכשהיחיד קורא אותה. היינו במקום (סה) דאי אפשר לו לקנן עשרה או ענונה דל"י הרמ"א מקודם: (סו) בזמנה. לאפוקי אם קורא היחיד אותה שלא בזמנה כגון כרכין המוקפיין חומה דמתרמי יום ט"ו שלהן נצטת דקורין אותה נע"ש והוא קורא אותה ביחיד לא ינך עליה בכל גווי וכנ"ל בש"ק ס"א:

(ג) ע"ז א"ה ס' תר"ב

ה * מקום שאין מנין אם אחד יודע והאחרים אינם יודעים אחד פוטר את כולם ואם כולם יודעים כל אחד קורא (ו) (טו) לעצמו:

ה (טו) לעצמו. דאין היחיד מו"ל חצירו אלא נעשרה ולא דמי לשופר (כא) דקריאת המגילה היא כמו מפלה דנענין עשרה דוקא. והנה הפ"ח כחז דכ"ז הוא רק לענין לכתחלה (כב) אלא בדעבד אם נחכוך לפטור חצירו ילאו אע"פ שכולם יודעים ובמ"א מלמד עוד דאפילו לכתחלה עדיף שיקרא אחד לכולן משום ברוב עם הדרת מלך אמנם נא"ר ונצטת יהודא דעתם כהשו"ע דכל אחד יקרא לעצמו.

(חות יאיר
אזכרה לקול-הלבנות - סיוע)

" שו"ע סי' תרצ סעי' יח "מגילה בי"ד ובט"ו צריך לחזור אחר עשרה ואם א"א בעשרה קורין אותה ביחיד כו" ע"כ, וכתב החות יאיר (מקור חיים שם) "מה שנראה לי שיש להרר אחר חמשה אם לא מצא עשרה וכן בקידוש לבנה דמיקרי ג"כ פרסום קצת, מגמ' (יבמות קא:) " ע"כ. וכוונתו בזה, דשנינו לענין מצות חליצה "רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע עבדי עובדא בחמשה, כמאן כו' יהודה כו' לפרסומי מילתא כו' אמר רב כהנא הוה קאימנא קמיה דרב יהודה ואמר לי תא סק לזירזא דקני לאיצטרופי בי חמשה, אמרו לו למה לי חמשה, אמר להו כי היכי דליפרסם

מילתא, רב שמואל בר יהודה הוה קאי קמיה דרב יהודה אמר סק תא לזירזא דקני לאיצטרופי בי חמשה לפרסומי מילתא וכו" ע"כ, הרי דבחמשה איכא פרסומי מילתא, וא"כ ה"ה בנידו"ד.

(חות יאיר)

והנה בחזו"א (א"ח סי' קנ"ב, ד"ה דין עשרה) כתב דעשרה שקורין כל אחד לעצמו חשיב שפיר פרסומי ניסא, ואפי' אחד ממנה לקרוא ואחד מתעכב, והביא רא"י ממגילה יז. דשנינו ה"י כותבה כו' אם כיון לכו יצא, ומוקמינן לה (שם יח:) דמנחה מגילה קמיה וקרי לה מינה, והנה ר"א סובר דאפי' בזמנה בעי עשרה, ולדעת הרי"ף עשרה מעכב, וע"כ דאע"ג דקרי לעצמו מ"מ מקרי עשרה, עכ"ד.

קול-הלבנות (זל"ו)

ולא זכיתי להבין ראייתו, די"ל דמתני' מיירי שהוא כותבה וט' אנשים מקשיבים לקריאתו, ודוגמא לזה מצינו בר"ה (לב.) לענין תקיעת שופר דהמתעסק בתקיעת שופר לא יצא והשומע מן המתעסק לא יצא, וא"כ י"ל דה"ה בנידו"ד י"ל דמיירי ששומעים ממנו כשכותבה, וכוונת "אם כוון לכו" היינו שכוון לצאת וגם להוציא וצ"ע, ועוד יש להקשות דהא עכ"פ הא מיהת דמבואר במג"א וש"א דכשכל אחד קורא לעצמו ליכא מעלת ברוב עם, וכ"מ בשו"ע סי' רצח (סעי' יד) ובעוד כ"מ, ודוחק לחלק בין מעלת ברוב עם למעלת פרסומי ניסא דציבור, וכבר נתבאר דבלבוש מפורש דלא חשיב פרסומי ניסא ככה"ג שכל אחד קורא לעצמו, וכ"ה משמעות הפמ"ג (סי' תרצ א"א סקי"ח) ע"ש, וצ"ע.